




ความเดิมตอนที่แล้ว

EP.13 ได้กล่าวถึง “แนวทางการพิจารณาสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้าน ตามมาตรา 7”

ใน EP.14 ได้กล่าวถึง “แนวทางการพิจารณาสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา 7 (ต่อ)”

 ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับมรดกเป็นบ้าน โดยเจ้าของมรดกมิได้ทำพินัยกรรมไว้บ้านย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาททุกคน ข้าราชการผู้นั้นจะไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา 7(2) แห่งพระราชกฤษฎีกา แต่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านหรือไม่ จะพิจารณาตามข้อเท็จจริง ดังนี้

- หากข้าราชการผู้นั้นเป็นทายาทคนเดียว ที่มีสิทธิได้รับมรดก ย่อมไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ ต้องห้ามตามมาตรา 7(2)

- หากข้าราชการได้รับส่วนแบ่งมรดกโดยบ้านเป็นกรรมสิทธิ์รวม จะต้องพิจารณาว่าข้าราชการผู้นั้นสามารถพักอาศัยอยู่ในบ้านดังกล่าวได้ โดยไม่ขัดต่อสิทธิแห่งเจ้าของรวมคนอื่น ตามมาตรา 1360 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ กล่าวคือ การเข้าอยู่อาศัยของข้าราชการในบ้านนั้น ต้องไม่เป็นการรบกวนสิทธิการอยู่อาศัยของเจ้าของรวมคนอื่น ๆ ย่อมถือว่าข้าราชการผู้นี้ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา 7(2)



- หากข้าราชการไม่ได้รับส่วนแบ่งมรดกไม่ว่าจะโดยการแบ่งปันทรัพย์มรดกหรือโดยการสละมรดกต้องพิจารณาข้อเท็จจริงว่า ข้าราชการผู้นั้นสามารถพักอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวได้ แต่ไม่ยอมรับส่วนแบ่งมรดกหรือสละมรดก ก็ต้องถือว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากตนเองเป็นเหตุ จึงไม่ควรมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา 7(2) แต่ถ้าข้าราชการผู้นั้นแม้ได้รับส่วนแบ่งมรดกหรือไม่สละมรดก ก็ไม่สามารถพักอาศัยอยู่ในบ้านนั้นได้ ย่อมมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน นับแต่วันที่เช่าอยู่อาศัยจริง แต่อย่างไรก็ตาม การไม่ได้รับแบ่งมรดกหรือการสละมรดกของข้าราชการจะต้องเป็นไปโดยสุจริตมิได้มีเจตนาเพื่อให้ตนมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้



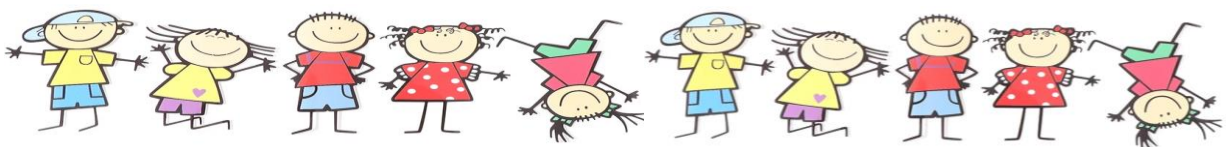
โดยที่ค่าเช่าบ้านข้าราชการเป็นเงินที่ข้าราชการมีสิทธิจะได้รับจากการไปรับราชการในสำนักต่างท้องที่ เพราะทางราชการเป็นเหตุ จึงมีการกำหนด “ท้องที่” ที่ข้าราชการเริ่มรับราชการครั้งแรกขึ้นเพื่อเป็นข้อสันนิษฐานเบื้องต้นว่าข้าราชการอยู่ ณ ที่ใดเมื่อเข้ารับราชการครั้งแรก โดยมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้นิยาม “ท้องที่” ไว้ว่าหมายความรวมถึง กรุงเทพมหานคร อำเภอ หรือกิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอ หรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่านิยามดังกล่าวมิได้ประสงค์ให้ใช้ตำบลเป็นหลัก แต่จะใช้อำเภอหรือกิ่งอำเภอเป็นหลักในการกำหนดเป็นท้องที่ที่รับราชการครั้งแรก จึงต้องพิจารณาจากท้องที่ที่เป็นเขตพื้นที่การปกครองของอำเภอตามสภาพความเป็นจริง โดยการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การปกครองที่เกิดขึ้นภายหลัง จะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่เกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้น เขตพื้นที่การปกครองของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่เป็นอยู่ในขณะที่ข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปประจำท้องที่ใดในการเริ่มรับราชการครั้งแรกของตน ย่อมเป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกของข้าราชการผู้นั้น



สำนักงานที่ข้าราชการเริ่มรับราชการครั้งแรก ตั้งอยู่ในอาณาบริเวณของอำเภอเดิม ต่อมาข้าราชการได้รับคำสั่งให้ย้ายไปประจำสำนักงานใหม่ ซึ่งเดิมสำนักงานใหม่ตั้งอยู่ในตำบลหนึ่งตำบลใดของอำเภอเดิม แต่ปัจจุบันตำบลเหล่านั้น ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอใหม่แล้ว นั้นเป็นกรณีที่จะต้องพิจารณาด้วยเหตุผลอย่างเดียวกับข้อ ๘ ข้างต้น ดังนั้น ท้องที่เริ่มรับราชการครั้งแรกของข้าราชการดังกล่าว จึงได้แก่ท้องที่ตามเขตพื้นที่การปกครองของอำเภอหรือกิ่งอำเภอในขณะที่ข้าราชการผู้นั้นเริ่มรับราชการ และกรณีเป็นการย้ายไปประจำสำนักงานในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก ตามมาตรา 7(3) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 ข้าราชการดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามบทบัญญัติดังกล่าว



กรณีข้าราชการที่ย้ายมารับราชการประจำในท้องที่หนึ่งตามคำร้องขอของตนเองก่อนวันที่ 26 มิถุนายน 2541 ซึ่งเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. 2541 มีผลใช้บังคับ และพักอาศัยอยู่ในบ้านที่คู่สมรสเช่าอยู่เพียงผู้เดียว โดยคู่สมรสเป็นผู้ใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากราชการมาโดยตลอด ต่อมาภายหลังวันที่ 26 มิถุนายน 2541 คู่สมรสได้เสียชีวิตหรือได้ย้ายไปรับราชการประจำในท้องที่อื่น ถือว่าข้าราชการมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านจากราชการตามมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. 2541 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2541





นางจิต เดิมรับราชการที่
อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ต่อมาวันที่ 20
มกราคม 2541 ได้ย้ายมารับราชการ
ประจำในท้องที่อำเภอเมือง จังหวัด
พิษณุโลก ตามคำร้องขอของตนเอง โดยได้
พักอาศัยในบ้านที่สามีเช่าอยู่เพียงผู้เดียว



และสามีเป็นผู้ใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทาง
ราชการมาโดยตลอด ต่อมาในวันที่ 6 กรกฎาคม 2546 สามีได้ย้ายไปรับ
ราชการประจำในท้องที่กรุงเทพมหานคร กรณีเช่นนี้นางจิต สามารถขอเช่าบ้าน
หลังดังกล่าวและใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าบ้านมาเบิกจากทางราชการ
ได้ เพราะนางจิต เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ตามมาตรา 7 แห่งพระราช
กฤษฎีกาฯ ก่อนวันที่ 26 มิถุนายน 2541

แหล่งข้อมูล : ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง
คู่มือค่าเช่าบ้านข้าราชการ
กรมบัญชีกลาง

